

L'hereu també domina a Cap Roig

Enrique Iglesias aixeca passions entre els assistents al concert de clausura del festival

Enrique Iglesias va defermar ahir passions des de l'escenari dels Jardins de Cap Roig.

Amb una carrera en què ha acumulat l'espectacular xifra de 58 milions de discos venuts arreu del planeta, el fill petit de la nissaga Iglesias Preysler va interpretar ahir cançons com "Bailamos" o "Experiencia Religiosa" a l'escenari del jardí de Calella de Palafrugell per clausurar un certamen pel qual, en les darreres setmanes, han passat artistes internacionals com l'ex-Dire Straits Mark Knopfler, la diva del jazz Diana Krall, Keane o la cantant Katie Melua.

ALBA CARMONA CALELLA DE PALAFRUGELL

durant quatre anys consecutius, el nom de Julio Iglesias va anar lligat al del festival dels Jardins de Cap Roig. Segellada amb una cadena de baules daurades, l'aliança d'artista i certamen es va consumir estiu rere estiu amb un doblat de concerts, sempre plens fins al capdamunt de brillantina, joies enlluernadores i espectadors

que omplien el pati de butaques famolencs de nostàlgia.

Apassionat i àvid de recuperar cançons com Por el amor de una mujer, Soy un truhán o Me va, me va, un públic integrat per incondicionals i gent guapa de la Costa Brava consumia amb voracitat un repertori amb el qual, després de dècades de carrera i fidel al seu estil, exhibia més pirotècnia i picardia sobre l'escenari que no pas una bona veu.

Orfe d'Iglesias en la passada edició del festival -el cantant que va ser porter del Reial Madrid va fer el salt a Calella de Palafrugell per primera vegada des del 2008-, ahir li va prendre el relleu el seu fill Enrique, l'hereu més exitós d'una nissaga familiar dedicada al noble art de vendre discos.

El segon Iglesias que trepitja el jardí botànic va saltar a l'escenari de Cap Roig amb la difícil missió de tancar un certamen pel qual en quatre setmanes han passat estrelles internacionals com l'escocès Mark Knopfler; l'enamorada del paratge empordanès on se celebren els concerts, Diana Krall; o Katie Melua, que va desafiar la malestrugança del dimarts 13 amb un concert tant delicat com potent aquesta mateixa setmana.

El cantant es va fer esperar tant que el públic -entre el qual se sentien accents com el rus, l'anglès o el francès- es va començar a desesperar, reclamant-lo amb xiulets, algun aplaudiment tímid i també crits d'"Enrique, Enrique". Fins i tot, una abaixada de llums que semblava presagiar l'aparició del cantant va ser rebuda amb entusiasme i xisclets d'histèria. Falsa alarma, perquè Iglesias no va trepitjar l'escenari fins passats 37 minuts de l'hora prevista.

Una espectacular posada en escena va ser l'estímul definitiu perquè el públic es posés dret, quan per fi va aparèixer per encantar el concert amb Tonight I'm loving you, mentre un núvol d'ipads i telèfons mòbils s'encenia per la platea com cuques de llum per immortalitzar el moment. "Tothom dret", va exigir, el cantant davant d'un públic extasiat que el va saludar amb pancartes i els braços enlaire.

La cridòria ja no es va aturar amb I like how it feels i Dirty Dancer, que al disc interpreta amb el nord-americà

Usher, que va estar present en esperit a Cap Roig a través d'una enorme pantalla que projectava la seva imatge.

Una competició de crits va rebre No me digas que no, per la que va abandonar part de la parafernàlia tecnològica que l'acompanya, fet que va permetre sentir el públic corejar la lletra mentre s'ajupia a tocar i saludar la gent de la primera filera.

Una explosió de decibels, llum i colors va donar pas a Rhythm divine, durant la qual va rebre una nota d'una admiradora, que va aconseguir una envejada recompensa en forma de petó.

"És Bailamos!", es va sentir cridar des del públic amb els primers acords de la guitarra. "Te quiero, amor mío", cantaven quan ell, per desesperació dels membres de seguretat, feia peripècies per acariciar les mans d'unes fans.

Un "bona nit, com esteu? esteu molt seriosos!" va tornar a desfermar els ànims del personal, que es va aixecar per ballar la tonada de Cuando me enamoro.

"Algú vol pujar aquí dalt?" va preguntar Iglesias, i per sorpresa de totes les assistents, d'entre el públic va escollir dos nois holandesos. "Som aquí per tu", li van contestar ells, mentre el cantant servia uns xarrups amb què junts van acabar brindant.

Bromejant sobre la seva edat, va cantar Experiencia religiosa. "Sense aquesta cançó, segurament ara no seria aquí", va afirmar entre rialles. Els convidats improvisats, encara sobre l'escenari, el van convidar: "Quan vinguis a Holanda, visitan's". Iglesias els va agrair el gest amb una de les cançons preferides de la seva infància, La chica de ayer, de Nacha Pop, versió en què el públic de Cap Roig va col·laborar fent-hi les veus. Al mateix temps, el cantant s'anava fent fotografies abraçant els seus nous "amics" holandesos. En el seu primer concert a Catalunya en els darrers 13 anys, tampoc es va estar de caminar entre el públic.

Enrique Iglesias aixeca passions allà on va. Ho sap, i de fet, gaudeix molt fent-ho. Els cinquanta-vuit milions de discos venuts arreu del món, una carrera força més llarga del que sembla -l'any 1994 queda molt llunyà, ja-, la combinació sense manies l'anglès i el castellà, una legió immensa de fans i una cinquantena de cançons que han arribat al Número 1 en les diferents llistes del Billboard avalen el petit dels Iglesias Preysler com un digne successor de son pare a la indústria.

A Enrique Iglesias li queda encara, però, un llarg camí per passar de petit príncep a coronar-se com l'hereu del tron del festival de Cap Roig. Veient-lo ahir a la nit, és segur que ho aconseguirà.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/estiu/2013/08/17/lhereu-domina-cap-roig/631100.html?utm_source=rss